Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

2. szám | *Śrī Varūthinī Ekādaśī* | 2021. április 21.

1 HOGYAN CSAPNAK BE MÁSOKAT A NAGY LELKEK?
Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

2 EGYSZERŰSÉG ÉS CSALÁRDSÁG
Śrīla Gour Govinda Swami Mahārāja

3 ŚRĪLA RASIKĀNANDA-DEVA GOSVĀMĪ RÖVID ÉLETRAJZA
Śrī Bhakti-jīvana Harijan Mahārāja

4 NAROTTAMA MEGTALÁLJA GAURA MURTIJÁT
Részlet Nityānanda Dāsa: Prema-vilāsa című művéből

5 ŚRĪLA BHAKTISIDDHĀNTA PRABHUPĀDA VĀṆĪ

HOGYAN CSAPNAK BE MÁSOKAT A NAGY LELKEK?

Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Furcsának tűnhet, hogy a nagy lelkek becsapnak másokat, de tény, hogy ezt egy magasabb rendű cél érdekében teszik. Azt mondják, az Úr Kṛṣṇa is azt tanácsolta Yudhiṣṭhirának, hogy hazudjon Droṇācāryának, s ez is egy magasabb rendű cél érdekében történt. Az Úr akarta, hogy így történjen, s ez volt a magasabbrendű cél. Az Úr elégedettsége az ismérve annak, hogy valaki hiteles személy, az élet legmagasabb rendű tökéletessége pedig az, ha az ember a kötelessége végzésével elégedetté teszi az Urat. Ez a *Gītā* és a *Bhāgavatam* véleménye.

... legyen az bármi, ha az Úr elégedettségével kapcsolatos, az jó, mivel az Abszolút Igazsággal áll kapcsolatban. Nekünk is megadatott a lehetőség, hogy családtagjainkat becsapjuk, és elköltözzünk otthonról azért, hogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* szolgálatát végezzük. Egy magasabb rendű cél érdekében volt szükség e fondorlatra, s az ilyen transzcendentális csalásnak nincsen vesztese.

Śrīmad-Bhāgavatam 1. ének, 13. fejezet, 37. vers magyarázat

EGYSZERŰSÉG ÉS CSALÁRDSÁG

Śrīla Gour Govinda Swami Mahārāja

Egy démonikus személy olyan rendkívül irigy és csalárd, mint egy kígyó. Az ember *mantrákkal*, gyógynövényekkel és narkotikummal az irányítása alá vonhat egy kígyót, de egy irigy és csalárd személlyel ezt semmilyen eszközzel nem képes megtenni. Śrīla Prabhupāda a *Bhāgavatam* 8. ének, 9. fejezet, 19. vers magyarázatában azt így írja, hogy az ilyen csalárd személy veszélyesebb, irigyebb és kegyetlenebb, mint egy kígyó. Ez a csalárdság, a *kāpaṭya* egy hatalmas akadály az odaadó szolgálat útján. Mindegyik *ācārya*, minden *śāstra* és *mahājana* megmondta, hogy *saralatā ei vaiṣṇavatā* – „Az egyszerűség a Vaiṣṇavizmus!” Aki valóban Vaiṣṇava, az olyan egyszerű, mint egy gyermek.

Mondjuk, hogy sokan, több sorba leültek, hogy egyenek. Te is leültél, mások pedig felszolgálják az ételt. Te többet akarsz, mert egy mohó fickó vagy, és nagy a gyomrod. Egy kevés étellel nem leszel elégedett. Azt gondolod, hogy „Hmm, ha mások jelenlétében sokat eszek, akkor vajon mit fognak gondolni rólam? Azt fogják gondolni, hogy egy mohó, falánk ember vagyok.” Közben felszolgálják az ételt, s amikor a második körre kerül a sor, akkor azt mondod: „Nem, nem, nem! Nem kérek. Jóllaktam!” Ez a csalárdság! Ha ezt mondod, akkor éhes maradsz. Miért nem azt mondod, hogy

„Kérek még! Légy szíves, adjatok még!" Aki nagyon egyszerű, az azt fogja mondani, hogy „Igen, kérek még, éhes vagyok! Adjatok még!" De te azt mondod, „Nem, nem! Nem kérek többet! Ennyi elég, jóllaktam!" Ez a *kāpaṭya*, a csalárdság. Nem vagy egyenes ember. Egyáltalán nincs benned egyszerűség!

Tegyük fel, hogy egy tanár matematikát tanít a diákoknak. Sokan vannak az osztályban, és nem ugyanolyanok a képességeik. Vannak, akik igen jók, és vannak, akik nehéz felfogásúak, tehát különféle diákok vannak. A tanár elmagyaráz egy témát és megkérdezi: „Mind megértettétek? Meg? Igen?" „Ó, igen!" De a lassú felfogásúak nem értették meg, mégsem fogják soha azt mondani, hogy „Én nem értem!" Inkább azt fogják gondolni, hogy „Mit fognak a többiek gondolni, ha azt mondom, hogy nem értettem meg?" Annyira lassú felfogású, hogy még ha a tanár jól el is magyarázta a dolgokat, ő akkor sem képes megérteni. Így hát a szégyenlősség miatt, vagy más bármi is legyen az oka, azt fogja mondani, hogy „Igen, igen, értem!" Később pedig mi lesz? Nem fog tudni fejlődni, és nem léphet tovább a matematikában. Meg fog bukni a vizsgán. Hol van hát a tökéletesség? Ez a *kāpaṭya*, a csalárdság, ez pedig egy hatalmas akadály a tökéletesség útján!

Nācte base ghomṭā tāṇile habe nā. - tartja a bengáli mondás. A színpadon általában lányok vagy nők mutatnak be olyan táncokat, mind az orisszai vagy a manipuri tánc. Felmentél a színpadra, a nézők sokan vannak, s mind arra várnak, hogy te nagyon szépen fogod előadni a táncot. Különböző pózokat és *mudrákat* kell mutatnod, de ha a színpadra érve egy fátylat teszel a fejedre, az hogy fog kinézni? Nem fogsz tudni megfelelően táncolni. A táncbemutatóddal nem fogod tudni elégedetté tenni a közönséget és nem fogsz sikert aratni. Táncolni jöttél, vedd hát le a fátylat és táncolj szabadon! Így teheted tökéletessé a táncbemutatódat. Miért vagy szégyenlős és takarod el fátyollal a fejed? Ez egy másik fajta hamisság.

Guru és Gaurāṅga sosem tanították azt, hogy valakinek képmutatónak kell lennie! *Saralatā ei vaiṣṇavatā.* Az egyszerűség a Vaiṣṇavizmus! Fejlesszétek ki a szívetekben az egyszerűséget, és ezzel a hangulattal lesztek képesek Gurut és Gaurāṅgát szolgálni! Ha valamilyen kétszínűség alakul ki bennetek, ha a *kāpaṭya* ott van a szívtekben, akkor nem fogjátok tudni Gurut és Gaurāṅgát szolgálni!

Yāre dekha, tāre kaha kṛṣṇa-upadesa. - mondta Gaurāṅga Mahāprabhu. Bárkivel találkozol, mondd azt neki, amit Kṛṣṇa mondott! Ne találj ki semmit! Csak mondd egyszerűen, hogy Kṛṣṇa ezt mondta... Csak ismételd el, ahogyan az van. *Āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa.* Utasítalak, hogy legyél *guru*, és szabadítsd fel az egész világot!

Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura azt mondta: „Ezt az utasítást kapta az én *gurupadám*, és a *gurum* nekem is ugyanezt az utasítást adta. Ezért a *guru* feladatát végzem." Ezzel kapcsolatban nem lehetünk képmutatóak. Ezt az utasítást nagyon egyszerűen kell követnünk. Éjjel-nappal, huszonnégy órán keresztül Guru és Gaurāṅga szerető szolgálatát kell képmutatás nélkül végeznünk! Ha egy képmutató úgy tesz, mintha ő lenne Guru és Gaurāṅga első számú szolgája, habár így tesz, Guru és Gaurāṅga tudják, mi van a szívében! Ő az első számú képmutató! Azt, aki alszik, hang segítségével nagyon könnyen fel lehet ébreszteni. De az, aki úgy tesz, mintha aludna, soha nem fog felkelni! Nem tudod felébreszteni, mert egy csaló, egy tettető!

Ahhoz, hogy Guru és Gaurāṅga utasítását úgy hajtsuk végre, ahogy az van, bármit felrúghatunk. Ha arra van szükség, hogy a pokolba menjünk, akkor készen állunk arra, hogy odamenjünk! Készen állunk arra, hogy elmenjünk a pokolba, de nem szabad, hogy bármilyen módon kétszínűek legyünk. „Ó! Miért menjek a pokolba? Inkább valami alattomos dolgot csinálok helyette. Valamit manipulálni fogok, hogy ezen a veszélyen, akadályon túljussak. Így fogok feljebb kerülni!" Ez az aljasság. Még ha egy ilyen ember fel is jut egészen Brahmalokáig, addig a bolygóig, ahol az Úr Brahmā lakik, akkor sem lehet őt felszabadítani! Nagyon gyorsan le fog esni ebből a helyzetből. De ha az egyszerűséget gyakorolva, valaki véletlenül a pokolba megy, akkor Guru és Gaurāṅga is a pokolba megy és felszabadítja őt! Ezért azt mondják, hogy Guru és Gaurāṅga, a *sādhu-guru* és a *mahājanák patita-pāvanák*, nem pedig *kāpaṭa-pāvanák*. A legelesettebbek, nem pedig a képmutatók felszabadítói. Az, akinek a szívében ott van az alattomosság, az mesterkedéssel eljuthat Brahmalokáig, de nem lehet őt felszabadítani.

Azok, akik ilyen tisztességtelen természettel

rendelkeznek, ők a spekulátorok. Soha nem követik úgy az utasítást, ahogy az van. Mérlegelik és kicsavarják azt. Soha nem fogadják el a lényeget, ők nem *sāragrahik*. Inkább olyanok, mint egy szamár, azáltal, hogy nemkívánt dolgokat fogadnak el, mindössze csak nehéz terhet cipelnek, *bhāravāhī*. Ők *bhāravāhīk*, nem *sāragrahik*. Az *asatot satnak*, a *satot* pedig *asatnak*, azt, mi valótlan valóságnak, a valós dolgokat pedig valótlannak fogadják el. Az ilyen hamis emberek nem képesek megérteni, hogy mi a jó és mi a rossz. Mivel spekulánsok, sosem követik egyszerűen a *sādhu-guru* vagy a *mahājana* utasításait. Ami nagyon egyszerű azt nyakatekertté teszik. Egy cikk-cakk vonalhoz hasonló utat fogadnak el, az egyeneset pedig elkerülik. A tökéletességhez vezető úton ez egy igen nagy akadály. ❀

Śrīla Rasikānanda-deva Gosvāmī rövid életrajza

A keresztény naptár 1590. évében (*Śakābda* 1512), Kārttika hónap világos két hetének első napján, amikor a házakat lámpák sora díszíti, jelent meg e világban Śrī Rasikānanda-deva.

Apja Śrī Acyuta-deva, Rohini királya, anyja pedig Bhavānī volt. Miután sok-sok év eltelt anélkül, hogy fiú utód született volna, Śrī Jagadīśa (az Úr Jagannātha) kegyének köszönhetően Śrī Acyuta-deva az Úr áldásaként e gyémánthoz hasonlatos fiút kapta.

Mint ahogyan a Nap a keleti égen, úgy jelent meg Acyuta király fia a Royni nevű faluban, s vált mindenki által igen szeretett fiúvá. Rasikānandaként és Muráriként is ismerték. S mint ahogyan a növekvő hold fokozatosan terjeszti ki hatását az esti égboltra, ezzel a tengerszint emelkedését előidézve, ahogyan a fiú növekedett, úgy jelentek meg fokozatosan ragyogó tulajdonságai, ezzel is tovább növelve családjának emelkedettségét.

Igen fiatalon minden szentírásban rendkívül jártassá vált. Szülei, különösen az édesanyja iránt nagyon odaadó volt. Apja nagyon fiatal korában elrendezte a házasságát. Murāri felesége Śyāmadāsi, aki a jó tulajdonságok tárháza volt, a Roynitól nem messze fekvő faluból, Ghonta Silából származott, ahol régen, a száműzetésük során a Pandavák is éltek.

Egyik nap Murāri egy magányos helyen ülve azon töprengett, hogy vajon mikor és hol éri az a szerencse, hogy egy *guru* lótuszlábainak menedékét elfogadhassa. Ekkor egy égi hang szólalt meg:

- Ne aggódj! Śrī Śyāmānanda tanítványa leszel!

E jóslat hallatán Rasika Murāri nagyon boldog lett, s - mintha csak *japázna* - suttogva ismételgetni kezdte Śyāmānanda nevét. Ahogyan Śyāmānanda nevét énekelte, könnyek folytak a szeméből, a lelkesedése pedig egyik pillanatról a másikra egyre csak fokozódott. Miközben mesterét, Śyāmānandát hívta, olyan állapotba került, hogy az éjszaka nagy részét alvás nélkül töltötte. Végül kora reggel az álmok birodalmába sodródott, ahol meglátta lelki tanítómesterét, a báj és kecsesség megtestesülését. Śyāmānanda mosolyogva tudatta vele:

- Amikor holnap a keleti égboltot a rózsaszín árnyalja, el fogsz érni engem! ❀

Śrī Bhakti-jīvana Harijan Mahārāja: Śrī Śrī Gaura-pārṣada Caritāvalī. Ismeretlen fordító

(befejező rész a következő számban)

Narottama megtalálja Gaura mūrtiját

Nityānanda dāsa az Úr Nityānanda Prabhu isteni hitvesének, Jāhnavā-mātānak az egyik tanítványa volt. Jāhnavā-mātā sok történetet mondott el neki Caitanya Mahāprabhuról, Nityānanda Prabhuról és a társaikról, Nityānanda dāsa pedig Jāhnavā utasítására e történeteket a Prema-vilāsa című könyvbe szerkesztette. A következő részlet e könyv tizenkilencedik fejezetéből való.

Egyik nap az otthonában Narottama arra gondolt, hogy beavat egy *mūrtit*. Aznap este álmában látta Gaurāṅgát, Vallabhi Kāntát, Śrī Kṛṣṇát, Vraja Mohanát, Rādhā Kāntát és Rādhā Ramanát, és e hat kedves *mūrti* láttán leírhatatlan örömöt érzett. Az álmot követően felébredt, felült, s az este hátralevő részét az öröm okozta sírással töltötte.

Miután az este végetért, elvégezte reggeli kötelességeit, azután pedig elkezdte megszervezni a *mūrtik* kifaragását. Vettek követ, és a művészek nagy odaadással kezdtek neki a faragásnak. Az öt Kṛṣṇa *mūrti* gyönyörűen elkészült, de - habár a leggondosabban jártak el - Gaurāṅga *mūrtija* nem sikerült szépre. Mahāprabhu *mūrtiját* látva Narottama elkeseredett, és hangosan kiabálni kezdte, hogy „Gaurāṅga, Gaurāṅga," s csak sírt és sírt. Śrī Caitanya Mahāprabhu később egy álomban

jelent meg Narottamának, aki azt látta, hogy Mahāprabhu mellette ül, s kedvesen így szól hozzá:

ohe bāpu narottama śuna diyā mana
bahu yatne o mora mūrtira nā habe gaṭhana

e mūrtite āmi ādhiṣṭhāna nāhi habe
āmāra nirmita mūrti tomāre kahiba

sannyāsera pūrve nija mūrti niramiyā
keha nāhi jāne rākhi gaṅgāya ḍubāiyā

tumi prema-mūrti mora, tore kari anugraha
vipradāsera dhānya golāya rekhechi vigraha

„Kedves Narottamám, hallgasd figyelmesen, amit mondok! Nagy gonddal próbálsz Rólam *mūrtit* faragtatni, de Én sosem fogok abban a *mūrtiban* maradni! Elmondom neked, hogyan juthatsz hozzá a *mūrti* formámhoz. Mielőtt *sannyāsát* fogadtam volna el, volt egy *mūrtim* saját magamról, s ezt a Gangeszba helyeztem. Erről senki nem tud, de mivel te a kedves *bhaktám* vagy, megáldalak e tudással. E *mūrti* most Vipradāsa rizsraktárában van." Miután mindezt elmondta, Śrī Caitanya Mahāprabhu eltűnt.

Narottama felébredt, és látta, hogy már reggel van. Reggeli teendői után kérdezősködni kezdett az emberektől Vipradāsa hollétéről. Valaki azt mondta neki, hogy Vipradāsa egy gazdag ember, aki a közelben lakik, és mennyiségben kereskedik rizzsel illetve más gabonafélékkel.

Ezt hallva Narottama elment Vipradāsa házához. Amikor megérkezett, Vipradāsa meglátta, a hódolatát ajánlotta és megkérdezte, mi késztette arra, hogy a házába látogasson.

- Azért jöttem, hogy egy különleges dolgot elvégezzek. Oda szeretnék menni, ahol a gabonát tárolod! - mondta Mahāśaya Ṭhākura.

- Ó, Mahāśaya, ez képtelenség! Az egy igen félelmetes hely, mindenféle kígyókkal tele! Amint meglátnak egy embert, hangosan sziszegni kezdenek. A kígyóktól való félelem miatt senki nem mer még a hely közelébe se menni! Ezért áll ott régóta sok gabona is.

- Ne aggódj! Ha bemegyek, a kígyók távozni fognak. - mondta Narottama, és odament a raktárhoz. A kígyók ekkor mind azonnal távoztak, Narottama pedig Caitanya Mahāprabhu *mūrtijával* jött ki a raktárból. Amikor ezt az emberek látták, mindannyian elcsodálkoztak.

Attól fogva azon a helyen senki nem félt a kígyóktól, Vipradāsa is nagyon boldog lett, majd ő és az egész családja elfogadta Mahāśaya Ṭhākura lábainak menedékét.

Miután Narottama megszerezte a *mūrtit*, a házába vitte és beállította. Bárkit, aki látta, nagy öröm töltötte el, azok pedig, akik korábban személyesen is látták Caitanya Mahāprabhut azt mondták, hogy a *mūrti* pontosan úgy nézett ki, mint Ő. 🕉

Nityānanda Dāsa: Prema-vilāsa. Mahesh Library Kiadó, 1999., Kalkutta. Fordította: bhakta Pradosh Kumar Sahoo

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleivől és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.

Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda Vāṇī

Az emberek korrektora

Én nem a könyvet olvasom, hanem az embert. Először a szerzőt nézem meg, hogy lássam, hiteles-e vagy sem. Én egy korrektor vagyok. Mindig azt figyelem, mi a jó és mi nem az. Apám tanított korrektúrát olvasni, de nem csak a nyomdai korrektúrát olvasom. A világ korrektora is vagyok. Az embereket korrektúrázom: látom a hibáikat, és megpróbálom kijavítani azokat. A vallás korrektora is vagyok. A *karkata lagna* jegyben jelentem meg, így hát bármikor, amikor valamilyen nem odaadó dolgot látok, úgy fogok tenni, mint egy *karkata* (rák). Ha bármilyen úgynevezett odaadó cselekedetet látok, amely valójában nem az igazi, tiszta hangulatban történik, azt keresztüldöföm!